

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина

Broj: S1 2 K 017004 17 Kžk 2

Datum: 26.04.2017. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu: sudija Redžib Begić, predsjednik vijeća
sudija Tihomir Lukes
sudija Hilmo Vučinić

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

Araza Jukića i Samira Padžića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Muhamed Kovač

Branilac optuženog Araza Jukića: advokat Damir Alić

Branilac optuženog Samira Padžića: advokat Asim Ibralić

SADRŽAJ

I. TOK POSTUPKA	6
II. OSUĐUJUĆI DIO IZREKE PRESUDE	12
A. OCJENA DOKAZA I UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE	12
B. PRAVNA KVALIFIKACIJA.....	21
C. ODLUKA O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI	24
D. ODLUKA O ODUZIMANJU IMOVINSKE KORISTI	25
E. ODLUKA O TROŠKOVIMA KRIVIČNOG POSTUPKA	25
III. PRESUDA KOJOM SE OPTUŽBA ODBIJA.....	25

Broj: S1 2 K 017004 17 Kžk 2

Datum: 26.04.2017. godine

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Redžiba Begića, kao predsjednika vijeća, te Tihomira Lukesa i Hilme Vučinića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Belme Čano – Sejfović, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Araza Jukića i Samira Padžića, zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i Protuzakonito posredovanje iz člana 219. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, postupajući nakon odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, broj AP – 865/16 od 07.03.2017. godine, kojom je ukinuta ranija presuda ovog Suda, broj S1 2 K 017004 15 Kžk od 15.01.2016. godine, odlučujući po optužnicama Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj T20 0 KTK 0009130 14 od 18.08.2014. godine, potvrđena dana 02.09.2014. godine, i broj T20 0 KTK 0009344 14 od 21.10.2014.godine, potvrđena dana 24.10.2014. godine, a koja je izmijenjena dana 02.06.2015. godine i nakon održanog pretresa pred ovim vijećem, u prisutnosti tužitelja Tužilaštva Bosne i Hercegovine Muhameda Kovača, optuženog Araza Jukića i njegovog branioca advokata Damira Alića, te optuženog Samira Padžića i njegovog branioca, advokata Asima Ibrelića, dana 26.04.2017. godine, donio je i javno objavio:

P R E S U D U

I

Optuženi :

- 1. ARAZ JUKIĆ**, sin Fikreta i majke Ajše, rođene Memić, rođen 22.07.1966. godine u mjestu Goduš, opština Sapna, po narodnosti ... državljanin ..., po zanimanju dipl. ing. geodezije, zaposlen u Jedinici Granične policije BiH sa sjedištem u Zvorniku na poziciji komandira jedinice, oženjen, otac dvoje mlđb. djece, srednjeg imovnog stanja, JMBG ..., s prebivalištem u Tuzli, ulica 15. Maja broj 2/IV (zgrada „Kula“) stan broj 26, neosuđivan;
- 2. SAMIR PADŽIĆ**, zvani „Padžija“, sin Abdulaha i majke Refije, rođene Mešanović, rođen 10.06.1973. godine u mjestu Vukovije Donje, opština Kalesija, po narodnosti ..., državljanin ..., po zanimanju hemijski tehničar, zaposlen u Jedinici Granične

policije BiH sa sjedištem u Zvorniku, srednjeg imovnog stanja, JMBG ..., sa prebivalištem u Živinicama, ulica Oslobođenja bb, neosuđivan;

KRIVI SU

Što su:

Araz Jukić i Samir Padžić, zajedno:

Dana 19.12.2012. godine u Zvorniku Araz Jukić, kao službeno lice - komandir u Jedinici Granične policije BiH (JGP) sa sjedištem u Zvorniku, pozvao Radana Gavrića, vlasnika auto servisa „Gavrić“ d.o.o. Karakaj, da ga obavijesti da je „Unitrade“ Ljubuški dobio tender za servisiranje službenih vozila Jedinice Granične policije Zvornik, ali da se ne zna ko će biti podizvođač, te mu obećao da će to pokušati da mu završi, a da bi nakon toga Radan Gavrić pozvao i Samira Padžića, kao službeno lice - vođa Sektora JGP Zvornik i pitao istog da mu pomogne da njegov auto servis „Gavrić“ d.o.o. Karakaj, dobije tender za podizvođača, nakon čega je optuženi Padžić tražio od Gavrića 1.500,00 EUR-a da mu to završe, odnosno da bi posredovali i dogovorili kod ljudi koji odlučuju, da njegov auto servis „Gavrić“ d.o.o. Karakaj, dobije tender kao podizvođač za obavljanje poslova servisiranja – održavanja službenih vozila JGP Zvornik, na koje uslove isti nije odmah pristao, ali je kasnije dogovorio da im novac da u ratama, čak im je ponudio svoje vozilo Golf 3, koje vozilo je Samir Padžić gledao, ali nije pristao na vozilo, jer je rekao da im treba novac, nakon čega je Radan Gavrić pristao i na te uslove i dogovorio sa Samirom Padžićem da im navedeni iznos da u više rata, što je i uradio, i to tako što je u vremenskom periodu od decembra 2012. do marta 2013. godine, kovertu sa novcem, ostavljao na benzinskoj pumpi „Nestro“, zatim jednom u svom servisu, jedanput u restoranu „Park“, jedanput kod šljunkare, koji novac su optuženi podijelili, te je njegov auto servis i dobio tender za podizvođača,

Čime su optuženi Araz Jukić i Samir Padžić počinili krivično djelo Protuzakonito posredovanje iz člana 219. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 29. istog zakona

Pa ih ovo Vijeće, na osnovu navedenih zakonskih odredaba i uz primjenu odredaba članova 39., 41., 42., 46. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

OSUĐUJE, i to :

optuženog ARAZA JUKIĆA

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 10 (deset) mjeseci, kao glavnu kaznu

i

NOVČANU KAZNU u iznosu od 10.000,00 KM (deset hiljada konvertibilnih maraka), kao sporednu kaznu, te

optuženog SAMIRA PADŽIĆA

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI, kao glavnu kaznu

i

NOVČANU KAZNU u iznosu od 5.000,00 KM (pet hiljada konvertibilnih maraka), kao sporednu kaznu.

Izrečene sporedne novčane kazne optuženi su dužni platiti u roku od 3 (tri) mjeseca od dana pravomoćnosti presude. Ukoliko novčana kazna ne bude plaćena u gore navedenom roku, ista će se u skladu sa članom 47. stav (3) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, zamijeniti kaznom zatvora tako što će se za svakih započelih stotinu konvertibilnih maraka novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

Na osnovu člana 56. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u izrečenu kaznu zatvora optuženima se ima uračunati vrijeme koje su proveli u pritvoru i to u periodu od 10.06.2013. godine do 09.07.2013. godine, te od 17.07.2013. godine do 16.09.2013. godine.

Na osnovu člana 219. stav (4) u vezi s članom 110. i 111. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine od optuženih Araz Jukića i Samira Padžića se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela i to u iznosu od 3.000,00 KM (tri hiljade konvertibilnih maraka), te se optuženi solidarno obavezuju da uplate taj iznos u Budžet BiH u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 188. stav (1), a u vezi sa članom 186. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine optuženi se obavezuju da snose troškove krivičnog postupka, čiji će iznos sud utvrditi posebnim rješenjem po pribavljanju svih potrebnih podataka, kao i da plate sudski paušal, i to optuženi Araz Jukić iznos od 400,00 KM (četiri stotine konvertibilnih maraka), a optuženi Samir Padžić iznos od 300,00 KM

(tri stotine konvertibilnih maraka), koje iznose su dužni platiti u roku od mjesec dana od dana pravomoćnosti presude.

II

Nasuprot tome, a na osnovu člana 283. tačka b) Zakona o krivičnom postupku BiH , protiv optuženog Araza Jukića,

OPTUŽBA SE ODBIJA

Da je

U toku vođenja disciplinskog postupka protiv uposlenika Granične policije BiH, Fahrudina Osmanovića, koji je obavljao poslove vođe Sektora u Jedinici Granične policije Zvornik i bio suspendovan zbog povrede radne dužnosti, optuženi Araz Jukić, kao komandir u Jedinici granične policije BiH sa sjedištem u Zvorniku, početkom januara mjeseca 2013. godine od Fahrudina Osmanovića tražio iznos od 5.000,00 KM, da mu pomogne da ga vrati na posao, pozivajući se na svoj uticaj na službena lica Granične policije BiH koji odlučuju u disciplinskom postupku, govoreći da mu može pomoći da mu se izrekne blaža disciplinska mjera umjesto prestanka radnog odnosa, da bi mu nakon toga Fahrudin Osmanović prvo dao iznos od 1.500 EUR-a na benzinskoj pumpi „Bešlić“ u Semizovcu, a nakon završenog disciplinskog postupka i preostali iznos od 2.000,00 KM u mjesecu martu 2013. godine u Zanatskom centru u Tuzli, gdje su se sastali po dogovoru, a pored toga je Fahrudin Osmanović optuženom Arazu Jukiću, na njegovo traženje dao iznos od 100 EUR-a za plaćanje ceha u ugostiteljskom objektu radi čašćavanja određenih ljudi.

Na osnovu člana 189. stav (1) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka u odnosu na ovaj dio padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

I. TOK POSTUPKA

1. Odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, broj AP – 865/16 od 07.03.2017. godine, djelomično je usvojena apelacija optuženog Araza Jukića, izjavljena protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 017004 15 Kžk od 15.01.2016. godine, tako što je

utvrđena povreda prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, te je navedena presuda ukinuta i predmet vraćen Sudu Bosne i Hercegovine, koji je dužan da po hitnom postupku donese novu odluku, u skladu sa članom II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

2. Navedenom ukinutom presudom optuženi Araz Jukić i Samir Padžić su oglašeni krivim da su počinili krivična djela, i to optuženi Araz Jukić, radnjama opisanim u tačkama 1. i 2. te presude produženo krivično djelo protuzakonito posredovanje iz člana 219. stav.1 KZ BiH u vezi sa članom 54. istog zakona, a optuženi Samir Padžić, radnjama opisanim pod tačkom 1. krivično djelo protuzakonito posredovanje iz člana 219. stav 1. u vezi sa članom 29. KZ BiH, pa su za ta djela osuđeni, i to optuženi Araz Jukić na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine kao glavnu kaznu i novčanu kaznu u iznosu od 10.000,00 KM, kao sporednu kaznu, a optuženi Samir Padžić, na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, kao glavnu kaznu i novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 KM, kao sporednu kaznu.

3. Postupajući po nalogu Ustavnog suda, dana 24.04.2017. godine održan je pretres pred vijećem Apelacionog odjeljenja, s obzirom da je postupak u ovoj krivičnopravnoj stvari vraćen u onu fazu u kojoj se nalazio prije donošenja ukinute presude. Nakon otvaranja pretresa pred ovim Vijećem, u toku dokaznog postupka obje strane su ostale kod istih dokaznih prijedloga kao i ranije. U skladu sa članom 317. stav 2. ZKP BiH, a na prijedlog stranaka i branioca optuženih, prihvaćeni su svi dokazi, subjektivni i objektivni, kako Tužilaštva, tako i odbrana, izvedeni pred prvostepenim sudom, izuzev dokaza Tužilaštva, koji su rješenjem kojim je ukinuta prvostepena presuda ocijenjeni nezakonitim.

4. U skladu sa odlukom Ustavnog suda, u toku pretresa pred Apelacionim vijećem utvrđeno je da postoje nezakonitosti u odnosu na radnju ispitivanja optuženog, a tada osumnjičenog Araza Jukića, kod Tužilaštva Bosne i Hercegovine, i to u vidu propusta da se optuženom saopšti u cijelosti za koje se krivično djelo tereti i osnove sumnje protiv njega, u smislu člana 78. stav (2) ZKP BiH. Naime, kako to proizilazi iz Zapisnika o ispitivanju ovog osumnjičenog u Tužilaštvu BiH dana 10.06.2013. godine, istom nije saopšteno da se krivični postupak protiv njega vodi i zbog radnji za koje je kasnije optužen optužnicom, broj T20 0 KTK 0009344 14 od 22.10.2014. godine, potvrđenom dana

24.10.2014. godine, iako se isti izjašnjavao i na ove okolnosti u toku samog ispitivanja.

5. Ustavni sud BiH u pomenutoj odluci napominje da, u skladu sa članom 6. stav 1. Evropske konvencije „*osumnjičeni već na prvom ispitivanju mora biti obaviješten o djelu za koje se tereti i o osnovama sumnje protiv njega, te da njegov iskaz može biti korišten kao dokaz u daljnjem toku postupka. Također, i odredba člana 78. stav 2. tačka c) ZKPBiH izričito propisuje da će se na početku ispitivanja osumnjičenom saopćiti za koje krivično djelo se tereti i osnove sumnje protiv njega.*“ Vidljivo je, međutim, da je u konkretnom slučaju propušteno da se optuženom jasno predoči za šta se sve sumnjiči, iako je isti u nastavku ispitivanja pitan i na okolnosti vezane za inkriminisane radnje opisane u izreci ove presude, i to u dijelu u kojem se optužba odbija. Ustavni sud BiH je stoga zauzeo stav da optuženi nije bio obaviješten o predmetnoj optužbi, te da je činjenica da sporni zapisnik o ispitivanju optuženog Araza Jukića uložen u spis i da je bio dostupan vijeću u toku glavnog pretresa „*bez obzira na to što se Apelaciono vijeće nije izričito pozvalo na ovaj dokaz u obrazloženju osporene presude, prema mišljenju Ustavnog suda, u okolnostima konkretnog slučaja dovodi u sumnju proces odlučivanja i pravičnost postupka u cjelini u svjetlu općih garancija prava na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije.*“

6. Stoga je Apelaciono vijeće na pretresu dana 24.04.2017. godine donijelo odluku da se navedeni zapisnik neće koristiti kao dokaz, u odnosu na radnje opisane u optužnici Tužilaštva BiH od 21.10.2014. godine, koja je potvrđena dana 24.10.2014. godine i izmijenjena 02.06.2015. godine.

7. Nasuprot tvrdnjama odbrana optuženih da je cjelokupan postupak protiv optuženih kontaminiran navedenim propustima, Apelaciono vijeće nalazi da je povreda konstatovana u Odluci Ustavnog sud BiH bila od uticaja samo na dio ukinute presude za koji je nakon odustanka tužioca od gonjenja sada donesena odbijajuća presuda i da ista nema nikakvog relevantnog značaja za presuđenje u odnosu na tačku 1. optužnice kojom su obuhvaćene radnje za čije se počinjenje terete optuženi Araz Jukić i Samir Padžić. Apelaciono vijeće, stoga, nalazi da ne postoje bilo kakve smetnje da se pomenuti Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Araza Jukića koristi u odnosu na radnje opisane pod tačkom I izreke ove presude, niti da samo postojanje ovog dokaza u sudskom spisu dovodi do kontaminacije sudskog postupka, kako to odbrane optuženih paušalno ističu.

8. Kao dokazi Tužilaštva BiH prihvaćeni su iskazi svjedoka dati na glavnom pretresu u prvostepenom postupku, i to Radana Gavrića, Fahrudina Osmanovića, Slobodana

Dragičevića, Jure Miličevića, Vitomira Čuturića, Nove Anđelića, Brane Mičić, kao i sljedeći materijalni dokazi: Izvještaj o prikupljenim saznanjima Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-14/1-6-04-1-601-3/12 od 20.09.2012. godine, sa priložima, Zapisnik Tužilaštva BiH broj T20 0 KTA 0005576 12 od 29.03.2013. godine o saslušanju svjedoka Fahrudina Osmanovića, Izvod iz kaznene evidencije za Araza Jukića MUP-a Tuzlanskog kantona – PU Kalesija, Policijska stanica Sapna broj 08-05/5-3-04.7-2-738/14 od 14.07.2014. godine, Izvod iz kaznene evidencije za Samira Padžića MUP-a Tuzlanskog kantona – PU Kalesija, Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-05/5-1-04.7-2-2-405/14-ON od 09.07.2014. godine, Rješenje Tužilaštva BiH o isplati naknade za pristup na saslušanje svjedoku Brani Mičić od 28.08.2013. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Radana Gavrića broj T 20 0 KTA 0009300 14 od 19.08.2014. godine, Zapisnik Tužilaštva BiH broj T20 0 KTA 0005576 12 od 10.06.2013. godine o ispitivanju osumnjičenog Araza Jukića, Zapisnik Tužilaštva BiH broj T20 0 KTA 0005576 12 od 10.06.2013. godine o ispitivanju osumnjičenog Samira Padžića, Zapisnik Tužilaštva BiH broj T20 0 KTA 0005576 12 od 01.10.2013. godine o saslušanju svjedoka Jure Miličevića, Zapisnik Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTA 0005576 12 od 28.08.2013. godine o saslušanju svjedoka Brane Mičić, Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu Regionalni ured Tuzla broj: 16-14/1-6-145/13 od 25.06.2013. godine o saslušanju svjedoka Slobodana Dragičevića, Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu Regionalni ured Tuzla broj: 16-14/1-6-143/13 od 25.06.2013. godine o saslušanju svjedoka Vitomira Čuturića, Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu Regionalni ured Tuzla broj: 16-14/1-6-137/13 od 21.06.2013. godine o saslušanju svjedoka Nove Anđelića.

9. Kao dokazi odbrane optuženog Araza Jukića preuzeti su iskazi svjedoka Laketa Žarka, Duraković Huse, Kulić Davora i Ališević Himze te materijalni dokazi: Dopis-potvrda Tužilaštva BiH o primopredaji dokaza odbrane od strane Tužilaštva BiH, advokatu Nedžad Imamoviću od 05.05.2015. godine, Mišljenje ureda za profesionalne standarde i unutrašnju kontrolu GP BiH broj 17-06-34-4-1058/11 od 16.09.2011. godine u predmetu Fahrudin Osmanović, Dopis Granične policije – traženje mišljenja u predmetu protiv Fahrudina Osmanovića broj 17-06-34-4-1058/11 od 12.09.2011. godine, Zapisnik sa radnog sastanka GP BiH terenski ured Višegrad broj 17-10-04-3-335/13 od 09.04.2013. godine, Rješenje GP BiH od 15.10.2015. godine, kojim se odbija zahtjev za pristup informacijama podnesen od strane Araza Jukića, Rješenje Vijeća ministara broj 09-29-2-11/15 od 24.02.2015. godine kojim se odbija žalba Araza Jukića za pristup informacijama, Zaključak policijskog odbora Ministarstva sigurnosti broj UP-2-04-4-07-1-100-1/07 od 14.05.2007. godine, Spisak servisa podugovarača firme Unitrade od 31.12.2012. godine,

Rješenje Vijeća ministara Odbora za žalbe policijskih službenika broj UP-2-04-4-07-1-111/11 od 16.12. 2011. godine, Rješenje GP BiH o ukidanju rješenja o privremenoj suspenziji prema Fahrudinu Osmanoviću broj 17-05-2-34-15-231-3-12 od 25.03.2013. godine, Rješenje GP BiH o pokretanju disciplinskog postupka prema Fahrudinu Osmanoviću broj DP-10/12 od 19.01.2012. godine, Dopis upućen Graničnoj policiji BiH od strane advokata Nedžada Imamovića za dostavu dokumentacije od 26.12.2014. godine, Potvrda o preuzimanju dokaza Tužilaštva od 27.11.2014. godine, Izjašnjenje Tužilaštva BiH od 12.01.2015. godine, Rješenje Granične policije BiH broj DP-01/12 od 20.03.2013. godine kojim se Fahrudinu Osmanoviću izriče stegovna mjera, Rješenje Ministarstva sigurnosti, DGS-e broj 18-05-2-34-6/126 od 21.03.2006. godine kojim se dodjeljuje čin samostalnog inspektora Arazu Jukiću, Žalba upućena Vijeću ministara na rješenje Granične policije Sarajevo broj UP 17-06-1 -04-4- 2-3/15 od 15.01.2015. godine i Rješenje Granične policije BiH broj UP 17-06-1-04-4-2-3/15 od 15.01.2015.godine kojim se odbija zahtjev advokata Nedžada Imamovića za pristup informacijama.

10. Kao dokazi odbrane optuženog Samira Padžića preuzeti su iskazi svjedoka Damira Alića, iskaz optuženog Samira Padžića u svojstvu svjedoka, te sljedeći materijalni dokazi: Ugovor o zajmu novca zaključen 11.06.2009. godine između Samira Padžića i Radana Gavrića u advokatskoj kancelariji Emira Paščanovića iz Kalesije, Presuda ..., Certifikat Granične policije BiH o polaganju obuke za instruktora za policijsko oružje za Samira Padžića od 22.08.2007. godine, Certifikat izdat od United States Department of Justice od 10.11.1997. godine kojim se potvrđuje da Padžić Samir uspješno prošao obuku za policijskog instruktora, Potvrda IOM-a za pohađanje obuke u okviru projekta Saradnja između Uprave granične policije, MUP-a RS-a i Granične policije BiH za Padžić Samira, Certifikat P.O.U od 11.02.2000. godine kojim se potvrđuje da je Samir Padžić prošao napredni kurs samoodbrane, Certifikat P.O.U od 26.08.1999. godine kojim se potvrđuje da je Samir Padžić uspješno prošao trening za taktičku podršku, Certifikat P.O.U od 21.05.1999. godine kojim se potvrđuje da je Samir Padžić prošao trening za kontrolu mase, Certifikat P.O.U od 06.06.2001. godine obuka Samira Padžića za lidera tima za podršku, Certifikat P.O.U od 28.07.2000. godine kojim se potvrđuje da je Padžić Samir prošao trening za kontrolu mase, Certifikat La Strada od 06.02.2006. godine kojim se potvrđuje da je Samir Padžić kao vođa tima JDGS Zvornik učestvovao na treningu pod radnim naslovom "Prevenција trgovine ljudskim bićima/ženama sa aspekta ilegalne migracije i identifikacije žrtava TLJB" i Certifikat US Government o učešću na seminaru

“Tuzla Special Police Unit II Organization and Management” od 26.07.1996. godine.

11. Apelaciono vijeće je ostalo kod svojih ranije donesenih odluka u pogledu nezakonitih dokaza, u skladu sa rješenjem, broj S1 2 K 017004 15 Kž od 08.09.2015. godine, kojim je ukinuta prvostepena presuda. Utvrđeno je tako, da su nezakonito provedene posebne istražne radnje, odnosno da naredbe kojima se određuje provođenje posebnih istražnih radnji nisu sastavljene u skladu sa zakonom, budući da iste nisu sadržavale ni minimum obrazloženja o tome da se dokazi, kakvi su pribavljeni posebnim istražnim radnjama, nisu mogli pribaviti na drugi način, ili pak da bi pribavljanje istih bilo povezano sa nesrazmjernim teškoćama. Iz tog razloga iz spisa su izdvojeni svi oni dokazi koji su pribavljeni po osnovu posebnih istražnih radnji, pa su tako iz dokazne građe izuzeti sljedeći materijalni dokazi: Naredba Suda BiH broj S1 2 K 0011702 12 Krn od 12.11.2012. godine, Naredba Suda BiH broj S1 2 K 0011702 12 Krn od 11.12.2012. godine, Naredba Suda BiH broj S1 2 K 0011702 12 Krn od 10.01.2013. godine, Naredbu Suda BiH broj S1 2 K 0011702 12 Krn 2 od 11.02.2013. godine, Naredbu Suda BiH broj S1 2 K 0011702 12 Krn 3 od 28.02.2013. godine, Naredbu Suda BiH broj S1 2 K 0011702 12 Krn 4 od 11.03.2013. godine, Naredbu Suda BiH broj S1 2 K 0011702 12 Krn 4 od 10.05.2013. godine, Telefonske komunikacije – relevantni razgovori: 25 komada CD-ova (dostavljeni u karotnskoj kutiji), Izvješće o nadzoru i CD-1 sa foto i video zapisom Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-08-04-1-601-22/12 od 19.03.2013. godine sa prilogom – CD od 16.03.2013. godine, Izvještaj o učinjenom krivičnom djelu Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-14/1-6-04-1-601-50 /12 KU-27/13 od dana 06.06.2013. godine, Naredba Tužilaštva BiH za vještačenje broj T20 0 KTPO 0005576 13 od 03.09.2013. godine, Dopuna naredbe Tužilaštva BiH za vještačenje broj T20 0 KTPO 0005576 13 od 12.09.2013. godine, Službeni izvještaj vještačenja dokaznog materijala Državne agencije za istrage i zaštitu, Služba za operativnu podršku, Odsjek za operativni i tehnički nadzor, Tim za kompjuterske analize broj: P-16-08/2-3-04-1-601-416/12 od 16.07.2014. godine sa priložima (optički mediji DVD/CD sa izvještajima 4 komada), Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta SIPA-e broj 16-14/1-6-85/13 od 10.06.2013. godine, od Selme Padžić, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta SIPA-e broj 16-14/1-6 79/13 od 10.06.2013. godine, od Jukić Araza, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta SIPA-e broj 16-14/1-6 80/13 od 10.06.2013. godine, od Jukić Araza i Naredba Suda BiH broj S1 2 K 011702 13 Krn 9 od 04.06.2013. godine, kao i iskazi svjedoka svjedoci Milana Stanića, Sanela Berbića i Irhada Kos.

II. OSUĐUJUĆI DIO IZREKE PRESUDE

A. OCJENA DOKAZA I UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

12. Prije nego pređe na ocjenu provedenih dokaza, Apelaciono vijeće primjećuje da je u postupku ocjene dokaza ovom predmetu, bilo suočeno sa posebnim izazovom, postavljenim kroz činjenicu da je ključni svjedok u ovom predmetu Radan Gavrić, osoba koja je i sama na određeni način bila involvirana u kriminalne aktivnosti zbog kojih je vođen predmetni krivični postupak i koji je sa tužiocem zaključio sporazum o priznanju krivnje za radnje koje su optuženima u ovom predmetu stavljene na teret u tački I izreke presude.

13. Kod ocjene iskaza ovog svjedoka, Vijeće je imalo u vidu i stav Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, prema kojem se na iskazu svjedoka koji svjedoči nakon sklapanja sporazuma o priznanju krivice, primjenjuju isti kriteriji, kakvi se primjenjuju i na bilo koji drugi izvedeni dokaz. Naime, ocjena ovakvog iskaza, vrši se jednako kao i ocjena svih drugih dokaza, i to u skladu sa naprijed pomenutom odredbom člana 281. stav 2. ZKP BiH, a koja obaveza proizilazi iz odredaba člana II (3) Ustava BiH i člana 6. EKLJP.

14. Kako je to konstatovano u odluci Ustavnog suda BiH¹:

„Što se tiče svjedočenja navedenog svjedoka (koji je svjedočio nakon sklapanja sporazuma o priznanju krivice), iako ovakvi svjedoci često mogu biti nepouzdana, to samo po sebi nije razlog da se iskazu takvog svjedoka ne pokloni vjera.²”

15. Vijeće svakako mora razmotriti sve činjenice koje utiču na pouzdanost iskaza ovakvog svjedoka kada analizira njegovo svjedočenje i postupati sa oprezom. Međutim, vijeće mora postupati na isti takav način prilikom razmatranja iskaza bilo kojeg drugog svjedoka. Takođe, treba imati u vidu, a što takođe Ustavni sud konstatuje u navedenoj odluci i da „...zakon, s druge strane, daje mogućnost odbrani da korištenjem unakrsnog ispitivanja pokuša pokazati nedosljednost u izjavama takvog svjedoka i da ga, eventualno, na taj način diskredituje³“, a kakvo ispitivanje je u konkretnom predmetu odbrani omogućeno u odnosu na svjedoka Radana Gavrića.

¹ Odluka Ustavnog suda BiH u predmetu M.Š., broj AP 661/04 od 22.04.2005. godine, par. 38

² Ibid, par. 37

³ Ibid.

16. Dakle i Ustavni sud BiH je implicitno ukazao na koji način se dokazi, koje iznese svjedok nakon zaključenja sporazuma o priznanju krivice, može koristiti u sudskom postupku, tako što je isti podložan slobodnoj ocjeni suda, kao i ma koji drugi dokaz. U konačnici, takav stav je u skladu sa praksom Evropskog suda za ljudska prava koji ističe *“da dokazi dobijeni svjedočenjem svjedoka sa kojim se optuženi ne može suočiti ne mogu imati odlučujuću težinu. Jedino ako se optuženi može suočiti sa svjedokom koji svjedoči nakon sklapanja sporazuma o priznanju krivice ili dobijanja imuniteta, takvo svjedočenje može biti odlučujuće⁴.”*

17. Apelaciono vijeće je nakon prihvatanja svih dokaza provedenih u prvostepenom i dijelom reprodukovanih na ranijem pretresu pred ovim vijećem, osim onih dokaza koji su u postupku donošenja ranije presude ocijenjeni nezakonitim, na bazi takve dokazne građe u potpunosti utvrdilo da su optuženi postupali na način opisan pod tačkom I izreke ove presude i da su time počinili krivično djelo Protuzakonito posredovanje iz člana 219. stav 1. KZ BiH koje im se optužnicom stavlja na teret.

18. Ovakvo utvrđenje prvenstveno proizilazi iz iskaza svjedoka Radana Gavrića, vlasnika auto servisa „Gavrić“ d.o.o. Karakaj. Ovaj svjedok je potvrdio da je duži vremenski period pružao usluge u vidu servisiranja i održavanja vozila, za JGP Zvornik, čiji je komandir optuženi Araz Jukić. U periodu pružanja usluga njegovo svojstvo se mijenjalo, tako da je u određenom periodu radove poduzimao kao izvođač, a u drugom periodu kao podizvođač. Svjedok je naveo i da mu je optuženi Araz Jukić više puta tražio da učini nešto za njega, npr. popravljjanje njegovog privatnog vozila, plaćanje goriva ili ručkova, a što je svjedok prema vlastitom kazivanju i činio bez naknade, nastojeći da zadrži posao i navodeći da je, prema njegovom ličnom uvjerenju, upravo optuženi Araz Jukić, bio taj koji odlučuje o prolasku na tenderu. Svjedok je pojasnio da se znalo desiti da bude nekih problema, da optuženi napiše da će raskinuti ugovor, pa se svjedok uplaši da će zaista doći do raskida ugovora, jer je prema njegovom ličnom uvjerenju od optuženog zavisilo hoće li biti potpisan ugovor, iako ugovor potpisuje neko lice iz Glavnog ureda u Sarajevu.

19. U kontekstu naprijed navedenog, svjedok je naveo i da je mu optuženi upućivao i lične zahtjeve, kao što je plaćanje ručkova, nabavka određenih stvari, popravka njegovog

⁴ Vidjeti presudu Suda BiH broj X-KR-05/24 od 29.07.2008. godine, str. 14, pozivanje na praksu ESLJP (kako to proizilazi iz prethodno citirane Odluke Ustavnog suda BiH, predmet bivšeg Povjerenstva za ljudska prava, X protiv Ujedinjenog Kraljevstva, aplikacija broj 7306/75 od 6. oktobra 1976. godine)

privatnog vozila, ističući da je čak jednom skinuo dio sa svog vozila kako bi ga ugradio na vozilo optuženog. Svjedok je naveo da je sve ovo radio jer se plašio da ne izgubi posao, a da mu je optuženi govorio: „*eto vidiš ovo si radio, fakturisao si, mogao bi platiti*“, a naročito uzimajući u obzir da Brana, računovođa u JGP Zvornik, nikad nije bila za njega i da se žalila na rad njegovog servisa u pogledu održavanja i servisiranja vozila JGP Zvornik.

20. Nadalje je ovaj svjedok izjavio da mu je optuženi dana 19.12.2012. godine saopštio da je „Unitrade“ Ljubuški dobio tender kao izvođač, te da će pokušati završiti da njegov auto servis prođe kao podizviđač radova, da bi mu zatim rekao da mu ne može pomoći, jer ga ranije nije „ispoštovao“, u smislu popravljavanja vozila njegovom prijatelju Riletu, kupovini dobrih sjeničkih paprika, nabavci malina i slično. Kako dalje navodi, svjedok se potom za pomoć obratio Samiru Padžiću, koji je radio u JGP, kao vođa sektora i time podređen optuženom Arazu Jukiću, koji mu je pomogao više puta ranije. Svjedok navodi da se optuženom Samiru Padžiću obratio s obzirom na to da mu je optuženi Araz Jukić rekao da „*dok je on u jedinici, da on neće dobiti tender*“, a svjedok navodi da se „*njegovo pitalo*“ i da su to svi znali, da se uvijek tražilo mišljenje komadira jedinice, iako je o tenderu odlučivao neko iz Sarajeva. Optuženi Samir Padžić mu je tada obećao da će to pokušati, zahtijevajući kasnije od svjedoka za tu pomoć isplatu novčanog iznosa od 1.500 Eura, u više rata, jer je optuženi Samir Padžić rekao da to mora nekome dati i proslijediti. Svjedok je poslije toga iz priča po Zvorniku saznao da je taj neko bio optuženi Araz Jukić. Svjedok navodi i da se to saznanje kasnije potvrdilo i na ručku u motelu „Novak“, na kojem su bili prisutni Jure Miličević, te još dvojica iz „Unitrade“ i optuženi Araz Jukić, čije je prisustvo tražio upravo Jure Miličević, kojom prilikom ga je i pitao „*da li ima išta protiv da Gavrić nastavi*“, na šta mu je optuženi odgovorio da nema, da je Gavrić dobar čovjek, pružio mu ruku i čestitao. Takođe, kao zamjenu za novac, Radan Gavrić je nudio motorno vozilo „Golf 3“, ali je optuženi Samir Padžić je rekao da isto ne prihvata, da mora dati novac, pa je svjedok isplatu traženog navedenog iznosa i izvršio u ratama i to na mjestima kako je to opisano u izreci ove presude.

21. Svjedok Brana Mičić, koja je zaposlena u JGP Zvornik, kao referent materijalno-tehničkih sredstava (MTS), u čijim radnim zadacima je i servisiranje i održavanje vozila, a koja se upravo u vezi sa servisiranjem vozila od strane auto servisa „Gavrić“ d.o.o. Karakaj često obraćala svom nadređenom, komandiru Arazu Jukiću i žalila na njihov rad, ali koji po tom pitanju nije ništa učinio, pod izgovorom da on nije birao i da neće da se miješa. Svjedokinja je, ipak, navela da nema saznanja o tome da li je ili nije optuženi Araz Jukić

imao uticaja na izbor podizvođača. Svjedokinja navodi da se žalila i Juri i Dragi iz „Unitrade“ Ljubuški, ali da su joj oni rekli da nemaju ništa s tim, da to rješava sa svojim zapovjednikom i ostalima. Dovodeći iskaz ove svjedokinje sa iskazom svjedoka Radana Gavrića u dijelu gdje navodi da zna da je Brana bila protiv njega i da se redovno žalila na njegove usluge, proizilazila je auto servis „Gavrić“ d.o.o. uživao određenu vrstu protekcije od strane optuženog Araza Jukića.

22. Svjedok Jure Miličević, direktor „ASD“ Ljubuški, koja je u vlasništvu „Unitrade“ Ljubuški, koje pravno lice se prijavilo i dobilo tender za servisiranje i održavanje vozila GP BiH krajem 2012. godine, potvrdio je da jedanput ili dvaput ručao sa Radanom Gavrićem i optuženim Arazom Jukićem. Dovodeći navedeno u vezu sa ranije interpretiranim iskazom svjedoka Radana Gavrića, Apelaciono vijeće nalazi da su iskazi svjedoka u tom segmentu saglasni i da iskaz svjedoka Jure Miličevića potvrđuje navode svjedoka Radana Gavrića o ručku u motelu „Novak“, na kojem su bili pomenuti svjedoci i optuženi Araz Jukić.

23. Nadalje, svjedok je istakao da je razlog zašto je izabrao „Gavrić“ d.o.o. za podizvođača za područje Zvornika bilo postojanje duga od strane Radana Gavrića u iznosu od 8.000 KM, pa je svjedok na ovaj način to želio iskompenzirati. U tom smislu odbrana optuženog Samira Padžića, uložila je u predmetni spis i presudu Međutim, ovo Vijeće ovakve navode svjedoka i tvrdnje odbrane optuženog Samira Padžića nalazi neuvjerljivim, prije svega iz razloga što pomenuta presuda na koju se odbrana optuženog poziva, nije niti postajala u inkriminisano vrijeme. Pored toga, sama činjenica da je postojao dug „Gavrić“ d.o.o. ne osporava niti umanjuje značaj okolnosti da su između „Unitrade“ Ljubuški i optuženog Araza Jukića postojali prethodni kontakti i konsultacije o izboru podizvođača, a što potvrđuje upravo razgovor na ručku u motelu „Novak“. Nadalje, iako svjedok Radan Gavrić potvrđuje postojanje pomenutog duga u visini od 8.000 KM, isti navodi da njemu taj dug nije niti spominjan kada mu je tražen novac na ime posredovanja u izboru njegovog auto-servisa, kao podizvođača za JPG Zvornik.

24. Apelaciono vijeće je pri ocjeni iskaza svjedoka imalo u vidu da se iskazi Jure Miličevića i Radana Gavrića unekoliko razlikuju, ali ipak, nalazi da su njihovi iskazi saglasni u pogledu bitne činjenice, i to da su se krajem 2012. ili početkom 2013. godine sastali u Zvorniku, radi izbora podizvođača za servisiranja vozila za JGP Zvornik, kojem sastanku je prema navodima oba svjedoka prisustvovao optuženi Araz Jukić. Iako svjedok Jure Miličević navodi da se na tom sastanku nije pričalo o poslovima Granične policije, Apelaciono vijeće ove navode cijeni neuvjerljivim, te vjeru poklanja iskazu

svjedoka Radana Gavrića, obzirom da je isti, kao neposredni učesnik opisanog događaja, uvjerljivo iznio svoja saznanja da je, bez obzira na formalnu proceduru, faktički optuženi Araz Jukić bio taj koji ima uticaj na određene ljude koji odlučuju o izboru podizvođača za područje jedinice čiji je bio komandir i da je uloga Samira Padžića, kao podređenog Arazu Jukiću, bila u skladu sa nalogima njegovog nadređenog.

25. Činjenica da svjedok Jure Miličević govori drugačije, kada je u pitanju postupak izbora podizvođača, nije mogla dovesti do drugačijeg zaključka ovog Vijeća, kada se ima u vidu da ovaj svjedok u tom pravcu i nije imao nekih saznanja. Pored toga, Apelaciono vijeće ima u vidu i to da je ovaj svjedok imao određeni interes da govori drugačije, naročito kada se uzme u obzir njegov iskaz prema kojemu misli da je obavijestio optuženog Jukića o izboru „Gavrić“ d.o.o. kao podizvođača. Svjedok naime prvo navodi da je bilo potrebno da optuženog o tome obavijesti, pa potom da to nije bilo potrebno, ali i da ne zna da li je morala biti saglasnost komandira Araza Jukića, obzirom da se radi o komunikaciji izmjeđu Glavnog ureda i jedinice GP, pojašnjavajući svoj iskaz iz istrage, kada je izjavio da je morala biti saglasnost i komandira JGP Zvornik, jer je on tamo glavni, naveo da to njemu nije poznato, da su to njihove procedure. Svjedok je stoga, u ovom dijelu svjedočenja iskazao određenu nesigurnost, koja je po ocjeni ovog Vijeća, rezultat nastojanja da svoj iskaz prilagodi onome kako svjedok poima da treba predstaviti stanje stvari. Iz tog razloga, Apelaciono vijeće je poklonilo vjeru svjedoku Radanu Gavriću, u pogledu održanih sastanaka i dobijene saglasnosti optuženog Araza Jukića o izboru podizvođača.

26. Nadalje, i svjedoci Slobodan Dragičević i Vitomir Čuturić, zaposleni na benzinskoj pumpi „Nestro“ su potvrdili iskaz Radana Gavrića, i to u onom dijelu u kojem je objasnio kada je i gdje jednom ili dvaput ostavio zatvorenu kovertu sa novcem za optuženog Samira Padžića, a prilikom isplate iznosa od 1.500 EURO-a na više rata. Tako svjedok Vitomir Čuturić navodi da je Radan Gavrić ostavio njegovom kolegi Draganu Lizdeku, koji je sa njim tada radio u smjeni, kovertu za Graničnu policiju, te da je poslije došao neki policajac kojem je svjedok predao kovertu. U pogledu identifikacije tog lica, svjedok navodi da isto ne bi mogao opisati niti prepoznati, osim da se radi o krupnijoj osobi, jer da je pumpa prometno mjesto. Ovaj svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da se opisani događaj desio u drugoj smjeni, koja traje od 14,00 do 22,00 sati, te da je do preuzimanja vjerovatno došlo poslije 15,00 ili 16,00 sati, ali da se ne može sjetiti koji mjesec i godine je to bilo, dok iz zapisnika o njegovom saslušanju iz istrage proizilazi da je to bilo dana

12.01.2013. godine.⁵ Svjedok Slobodan Dragičević ističe da je jedne prilike, tačnije dana 10.12.2012. godine, Radan Gavrić došao na pumpu, otvorio prozor od auta i dao mu kovertu da je da nekome iz Granične policije, te da su nakon možda dva sata dvije osobe došle po tu kovertu, od kojih je jedan pitao *“jel Gavrić ostavio kovertu”* i svjedok mu je predao kovertu. Prilikom opisa tih lica, svjedok je naveo da su bili u uniformi, malo krupniji, ali da iste ne bi mogao prepoznati, dodatno pojašnjavajući da je kritične prilike jedna osoba došla po kovertu, “pokrupna”, ali možda je bila u društvu druge osobe, te da je koverta bila zatvorena. Dakle, iako svjedoci Vitomir Čturić i Slobodan Dragičević nisu mogli identifikovati lice koje je kritičnih prilika dolazilo na pumpu i preuzimalo kovertu koju je Radan Gavrić ostavljao za nekoga iz Granične policije, obzirom na prometnost benzinske pumpe, učestalost prakse ostavljanja različitih koverata i papira na istoj i protek vremena, ipak iz njihovih iskaza nesumnjivo proizilazi da je Radan Gavrić ostavljao kovertu za nekoga iz Granične policije i da je to lice kasnije dolazilo i preuzimalo kovertu, dakle da se radi o službeniku Granične policije, a koji iskazi potvrđuju navedene dijelove iskaza svjedoka Radana Gavrića.,

27. Odbrana optuženog Araza Jukića iznosila je tvrdnju da ovaj optuženi nije imao nikakvih ovlaštenja u postupku izbora podizvođača za servisiranje i održavanje vozila sa područja njegove jedinice, te da stoga od Radana Gavrića nije ni tražio, niti primio određeni iznos novca. Odbrana je ukazivala i na navode svjedoka Radana Gavrića da je optuženi prethodno odbio da pomogne oko izbora njegovog autoservisa za podizvođača, kao i da iz iskaza ovog svjedoka ne proizilazi da je optuženi Jukić preduzeo bilo koju radnju koja mu se optužnicom stavljeno na teret.

28. U pravcu dokazivanja ovih tvrdnji odbrana optuženog Jukića je provela dokaz saslušanjem svjedoka Žarka Lakete, pomoćnika direktora Granične policije na poslovima operacije, koji je svjedočio o postupku javne nabavke i nepostojanju ovlaštenja na regionalnom i lokalnom nivou u okviru ovog postupka. Apelaciono vijeće iskaz ovog svjedoka prihvata kao objektivna i tačan i zaključuje da nije sporan način na koji Granična policija BiH raspisuje tender za javnu nabavku i na koji način se vrši odabir izvođača i podizvođača. Međutim, očigledno je da svjedok Laketa nema konkretna saznanja u vezi sa inkriminiranim radnjama, odnosno odabirom podizvođača auto-servisa „Gavrića“ d.o.o. za područje i radnjama posredovanja koje su optuženi poduzeli. S obzirom da svjedok

⁵ T-22- Zapisnik o saslušanju svjedoka Vitomira Čturića broj 16-14/1-6-143/13 od 25.06.2013. godine, u

iznosi saznanja koja se tiču redovne procedure, onako kako je ona propisana odgovorajućim zakonskim i podzakonskim aktima, a bez konkretnih saznanja koji se tiču nezakonitih radnji posredovanja koje se optuženima stavljaju na teret, Apelaciono vijeće cijeni da iskaz svjedoka Žarka Lakete nije u kontradiktornosti sa iskazima drugih svjedoka i provedenim materijalnim dokazima, odnosno da ne dovodi u sumnju činjenična utvrđenja iz osuđujućeg dijela izreke ove presude.

29. U odnosu na prigovoru branioca da svjedok Radan Gavrić ne dovodi u vezu optuženog Arazu Jukića sa počinjenjem inkriminiranih radnji, ovo Vijeće je imalo u vidu navode svjedoka Gavrića o odnosu optuženih Jukića i Padžića, kada navodi sljedeće: *„Bili su jedno vrijeme vrlo dobri. Poslije dugo vremena, kao za mene, nisu pričali. To je samo za me bila priča.“*, a na pitanje tužioca da li je Jukiću bilo poznato ono što je svjedok tražio od Padžića je izjavio: *„ja kako znam da nije bilo, a jeste poznato, poslije sam saznao, čuo narod pričaju, da čim Padžić se s mnom čuje telefon, on sjedi s Jukićem, po Zvorniku to pričaju svi, šta su pričali i kako su me pravili budalom.“* Po ocjeni Apelacionog vijeća, ovaj navod, doveden u vezu sa svim ostalim provedenim dokazima i utvrđenjima da je optuženi Araz Jukić zapravo bio osoba od čijeg je odobrenja zavisio izbor izvođača i podizvođača radova, da je upravo optuženi bio lice koje je javilo svjedoku Gavriću da nije prošao na tenderu, ali da će mu pokušati pomoću, pa potom i da je optuženi Samir Padžić bio podređeni optuženom Jukiću, nedvojbeno ukazuje na jasnu vezu i jedinstvo u djelovanju optuženih pri izvršenju radnji za koje su izrekom ove presude oglašeni krivim.

30. Tvrdnja odbrane optuženog Samira Padžića, u pogledu ove tačke izreke presude, bila je da je Radan Gavrić od Samira Padžića 2009. godine posudio novac u iznosu od 15.000,00 KM, o čemu su sačinili pismeni ugovor o zajmu novca, sa rokom vraćanja od četiri mjeseca, odnosno do 11.10.2009. godine, pa je taj novac svjedok Gavrić vraćao optuženom Padžiću u ratama, na njegovo traženje. U tom pravcu su izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Damira Alića i optuženog Samira Padžića u svojstvu svjedoka i uložen kao materijalni dokaz Ugovor o zajmu između Samira Padžića, kao zajmodavca, i Radana Gavrića, kao zajmoprimca, sačinjen dana 11.06.2009. godine u advokatskoj kancelariji Envera Paščanovića.

31. Svjedok Damir Alić je svjedočio na okolnosti davanja pozajmice Radanu Gavriću od strane Samira Padžića i sačinjavanju pismenog ugovora o tome, te povremenog vraćanja i

prostorijama Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalna kancelarija Tuzla

dogovora da i svjedok može sipati gorivo na pumpi u vlasništvu Radana Gavrića, na ime vraćanja duuga, što je nekoliko puta i učinio u toku 2010. godine, a za što bi kasnije dao novac Samiru Padžiću. Međutim, svjedoku nije poznata činjenica da li je Radan Gavrić u cjelosti vratio iznos novca, koji je bio predmet zajma. Sud je imao u vidu i iskaz optuženog Samira Padžić, koji je naveo da mu je Gavrić nudio i motorno vozilo, u dva navrata, na ime povrata duga, kao da je optuženi od Gavrića dobio 2.000 KM u nafti, u koji iznos ulazi i 1.000,00 KM koje je optuženi dobio od Damira Alića, uz tvrdnju da mu Radan Gavrić nije vratio sav pozajmljeni iznos, odnosno da je ostalo 400-500 KM.

32. Cijeneći navedene iskaze, ovo Vijeće nalazi da nije sporno da je između optuženog Samira Padžića i Radana Gavrića postojao obligacionopravni odnos, ali da taj odnos nema veze sa činjeničnim utvrđenjima iz izreke ove presude. Iskaz svjedoka Damira Alića se odnosio na njegova saznanja o postojanju obligacionopravnog odnosa između Padžića i Gavrića iz 2009. godine, dok o događaju koji je inkriminisan predmetnom optužnicom svjedok nema nikakvih saznanja, šta više, svjedoku uopšte nije poznato da li je Radan Gavrić izmirio predmetni dug prema Samiru Padžiću. Tvrdnja optuženog Samira Padžića da Radan Gavrić prema njemu nije izmirio dug, zbog čega je tražio novac više puta, nije potkrijepljena drugim izvedenim dokazima te je po ocjeni ovog Vijeća očito upravljana na izbjegavanje krivične odgovornosti u ovom predmetu. Uzimajući u obzir navod svjedoka Damira Alića da je po „ovlaštenju“ Samira Padžića sipao gorivo na pumpi u vlasništvu Radana Gavrića, iako isti negira da je vraćao dug na ovaj način, za ovo Vijeće je indikativno postojanje ovakvog „ovlaštenja“ za koje je sam optuženi primao novac, a ne Radan Gavrić, što ukazuje da je ovaj optuženi bio u prilici, da i na ovaj način, naplati svoj dug. Pri tome ni sam optuženi nije siguran koliki iznos novca mu svjedok Radan Gavrić navodno duguje, dok svjedok Radana Gavrića potvrđuje da je od optuženog Padžića pozajmio oko 15.000 KM i da je isti dug u cijelosti izmirio. Sve to, po ocjeni ovog Vijeća, suprotno tvrdnji odbrane optuženog Samira Padžića, nedvojbeno upućuje da dug koji je Radan Gavrić imao prema optuženom Padžiću, nije ni na koji način povezan sa isplatom iznosa od 1.500 EUR-a na ime posredovanja.

33. Cijeneći izvedene dokaze, Vijeće nije moglo pokloniti vjeru iskazu optuženog Samira Padžića kao svjedoka koji je u svojoj odbrani tvrdio da je na ime ranijeg duga primao novac od Radana Gavrića. Suprotno takvoj njegovoj odbrani, svi prethodno analizirani dokazi upućuju da je optuženi Samir Padžić, nakon što mu se Radan Gavrić obratio za pomoć radi izbora njegovog auto servisa kao podizvođača za servisiranje i

održavanje vozila za JGP Zvornik, tražio novčani iznos od 1.500 EUR-a, kako bu mu to Araz Jukić i on završili, nakon čega je Radan Gavrić dobio posao podizvođača i u više rata, Samiru Padžiću isplatio traženi novčani iznos.

34. Iskaz svjedoka Tužilaštva Nove Anđelića, kao šefa smjene u GP BiH, koji je svjedočio na okolnost ranijeg puštanja sa posla optuženog Samira Padžića od strane komandira Jukića, takođe govori u prilog zaključka o posebnom odnosu optuženih Jukića i Padžića, odnosno zaključku o njihovom zajedničkom djelovanju u izvršenju inkriminiranih radnji.

35. Ovo Vijeće je, cijenilo i druge dokaze koje su odbrane optuženih uložile pred prvostepenim sudom, a odnose se karijere i poslovne rezultate optuženih, certifikate o završenim obukama i treninzima. Apelaciono vijeće ipak nalazi da navedeni dokazi ni na koji način ne dovode u sumnju prednja utvrđenja suda, odnosno da su optuženi preduzeli inkriminirane radnje koje su im stavljene na teret i za koje su ovom presudom oglašeni krivim.

36. Analizom provedenih dokaza nesumnjivo je utvrđeno da su optuženi Araz Jukić i Samir Padžić postupali na način opisan u osuđujućm dijelu izreke ove presude, pri čemu treba naglasiti da je u odnosu na činjenični opis potvrđene optužnice vijeće izvršilo određene izmjene u cilju preciziranja i sa provedenim dokazima usklađivanja činjeničnog opisa izreke presude. Međutim, takvim zahvatima u činjeničnom opisu nije narušen bilo objektivni, bilo subjektivni identitet optužnice i presude. Tako je u preambulnom dijelu izreke presude, ovo vijeće, u odnosu na tačku 1. dodalo "Araz Jukić i Samir Padžić, zajedno", nalazeći da je bilo potrebno precizirati, obzirom na postojanje dvije potvrđene optužnice, koje su radnje optuženi zajedno počinili. Nadalje, izostavljena je riječ "osumnjičeni" ispred navođenja imena Radana Gavrića, jer imenovani više nema svojstvo osumnjičenog, zatim premješten je dio teksta " da se ne zna ko će biti podizvođač", te stavljen veznik "ali" umjesto "i", te dodat dio teksta "*te mu obećao da će to pokušati da mu završi*", iza teksta "da ga obavijesti da je „Unitrade“ Ljubuški dobio tender za servisiranje službenih vozila Jedinice Granične policije Zvornik", jer isto proizilazi iz izvedenih dokaza, a izostavljen je dio "za servisiranje njihovih službenih vozila", jer je vijeće cijenilo da navedeni dio teksta suvišan, obzirom da je navedeno da se radi o službenim vozilima JGP Zvornik, kao i dio "da Brana koja obavlja poslove računovođe u JGP Zvornik skuplja ponude za podizvođača", jer je vijeće cijenilo da navedeni dio teksta nije relevantan za

činjenična utvrđenja vezano za ovu tačku izreke.

37. U prvom dijelu teksta, prilikom opisa pozivanja Radana Gavrića od strane Arazu Jukića, upotrijebljena je jednina, umjesto množine, jer je ovo vijeće preciziralo i dio teksta u kojem se navodi da je Padžić Samir pozvao Radana Gavrića, na način, što proizilazi iz izvedenih dokaza, da je Radan Gavrić pozvao Samira Padžića. Nadalje, izostavljen je dio teksta "izvođaču "Unitrade" ASD Ljubuški, jer je već prethodno navedeno ko je dobio tender kao izvođač, zatim preciziran je dio teksta u pogledu osobe koja je tražila od Radana Gavrića 1.500 EUR-a, kao dio teksta u pogledu davanja navedenog iznosa što je u skladu sa izvedenim dokazima, a dijelovi teksta "da bi nakon toga Gavrić, odnosno ...u martu mjesecu 2013. godine" i "Pored novca koji im je na njihovo traženje dao, osumnjičeni Gavrić je na ime usluge koju su mu učinili osumnjičeni Jukić Araz i Padžić Samir, osumnjičenog Jukić Arazu više – bezbroj puta vodio na ručak, isti je od njega tražio poklone i usluge kao što su: kisele paprike, sjeničke paprike i dr., popravku kombija od njegovog prijatelja „Rile promet“, održavanje njegovog privatnog vozila-zamjena ulja i slično, što je Gavrić Radan i učinio." izostavljeni, jer je ovo vijeće našlo da navedeno nije bitno u pogledu postojanja obilježja predmetnog krivičnog djela i utvrđivanja krivnje optuženih

B. PRAVNA KVALIFIKACIJA

38. Rukovodeći se odredbom člana 280. ZKP BiH, ovo Vijeće nije prihvatilo pravnu kvalifikaciju iz optužnice od 18.08.2014. godine, potvrđene dana 02.09.2014. godine, kojom je optuženima Arazu Jukiću i Samiru Padžiću stavljeno na teret krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 1. KZ BiH u sticaju sa krivičnim djelom Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH, a koje radnje optuženih su opisane u tački 1. izreke presude.

39. Naime, krivično djelo iz člana 220. stav 1. KZ BiH čini „*službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine, koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svog službenog ovlaštenja ili ne izvršivši svoje službene ovlasti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugom nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog.*“ Da su optuženi Araz Jukić i Samir Padžić, u inkriminisanoj periodu obnašali dužnost komandira u Jedinici Granične policije (JGP) sa sjedištem u Zvorniku, odnosno dužnost vođe Sektora JGP Zvornik, dakle imali svojstvo ovlaštene službene osobe, što predstavlja prvo bitno obilježje predmetnog krivičnog djela, nesumnjivo je

utvrđeno, na temelju dokaza optužbe, ali i dokaza odbrane.

40. Nadalje, za postojanje djela bilo je nužno utvrditi da su optuženi, kao ovlaštene službene osobe, počinili jedan od alternativno postavljenih oblika izvršenja djela, iskorištavanje službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračenje granica službenog ovlaštenja i nevršenje službene dužnosti, odnosno da su optuženi u okviru svojih službenih položaja ili ovlaštenja, imali formalnu mogućnost da učestvuju ili utiču na tendersku proceduru za izbor podizvođača za servisiranje službenih vozila JGP Zvornik.

41. Naime, kako proizilazi iz Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine⁶, te iskaza svjedoka Žarka Lakete, koji je pomoćnik direktora Granične policije BiH (GP BiH) na poslovima operacije, tender za nabavku robe ili usluga potpisuje direktor GP BiH, a ugovorni organ, u konkretnom slučaju Granična policija BiH, obavezna je imenovati Komisiju za nabavke, koja vrši otvaranje i pregled dokumentacije svih pristiglih ponuda, te potom ocjenjivanje i rangiranje tehnički zadovoljavajućih ponuda, nakon čijeg završetka rada direktor GP BiH vrši dodjelu ugovora onom ponuđaču, koji zadovoljava jedan od kriterija propisanih ovim zakonom. Nadalje, iz iskaza svjedoka Žarka Lakete vidljivo je da se cjelokupan postupak odvija na nivou Glavnog ureda u Sarajevu, dok na regionalnom i lokalnom nivou, što podrazumijeva terenske urede i jedinice GP BiH, niko nema ovlaštenja za izbor serviseru, nabavku pneumatika i slično, obzirom da je to u isključivoj nadležnosti Glavnog ureda. Dakle, u postupku javne nabavke ključne uloge, u skladu sa položajem i ovlaštenjima, imaju direktor GP BiH i Komisija za nabavku, a što potvrđuju i odredbe Zakona o javnim nabavkama BiH. Stoga, komandiri i vođe sektora Jedinica GP BiH, u konkretnom slučaju optuženi Araz Jukić i Samir Padžić, nemaju nikakvih formalnih ovlasti u postupku javne nabavke, odnosno u izboru izvođača i podizvođača za servisiranje službenih vozila GP BiH, tako da nisu niti mogli počinuti jednu od alternativno postavljenih radnji krivičnog djela Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 1. KZ BiH.

42. Za postojanje krivičnog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH, neophodno je da učinilac zahtijeva ili primi dar ili kakvu korist da u okviru svog ovlaštenja izvrši što ne bi smjela izvršiti ili da ne izvrši što bi moralo izvršiti Dakle, zahtijevanje ili primanje dara mora biti vezano za izvršenje ili neizvršenje određene

⁶ "Službeni glasnik BiH" , br. 49/04, 19/05, 52/05, 94/05, 8/06, 24/06, 70/06, 12/09 i 60/10

službene radnje u okviru ovlaštenja tog službenog lica koje dar zahtjeva ili prima. Obzirom da je u konkretnom slučaju utvrđeno da radnje izbora izvođača i podizvođača za servisiranje službenih vozila GP BiH formalno nisu u granicama ovlaštenja optuženih, vijeće nalazi da optuženi nisu niti mogli učiniti predmetno krivično djelo.

43. Iz utvrđenog činjeničnog stanja po nalaženju ovog vijeća proizilazi da predmetne radnje optuženih predstavljaju posredovanje da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja, za šta su dobili novčanu korist, odnosno ostvarenje obilježja bića krivičnog djela Protuzakonito posredovanje iz člana 219. stav 1. KZ BiH, koji glasi: *„primi nagradu ili kakvu drugu korist da korištenjem svog službenog ili uticajnog položaja u institucijama Bosne i Hercegovine posreduje da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.“*

44. Iz činjeničnog stanja opisanog izreci ove presude proizilazi da su optuženi kao službene osobe primili novac u iznosu od 1.500,00 EUR-a da bi posredovali kod određenih lica da auto-servis „Gavrić“ d.o.o. Karakaj dobije tender podizvođača za servisiranje vozila GP BiH na području Zvornika, te da je navedeni auto-servis i dobio posao podizvođača, na ime čega su optuženi od njegovog vlasnika, Radana Gavrića, primili novac u navedenom iznosu, a činjenica kod koga i kako su optuženi posredovali nije od odlučnog značaja za postojanje ovog krivičnog djela.

45. Imajući u vidu sve navedeno, Apelaciono vijeće je utvrdilo da su se u konkretnom slučaju, u radnjama optuženih stekla sva obilježja krivičnog djela Protuzakonito posredovanje iz člana 219. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. KZ BiH.

46. Vijeće je takođe zaključilo da iz utvrđenog činjeničnog stanja nesumnjivo proizilazi da su optuženi Araz Jukić i Samir Padžić u izvršenju inkriminiranih radnji postupali sa direktnim umišljajem, jer su bili svjesni svih bitnih obilježja svojih djela i htjeli njihovo izvršenje, a kako uračunljivost optuženih tokom postupka ničim nije dovedena u pitanje, to su isti za navedena krivična djela i oglašeni krivim. Naime, iz samog činjeničnog opisa proizilazi da su optuženi djelovali i inkriminisane radnje poduzimali potpuno svjesni da se radi o nezakonitim postupanjima, upravo sa ciljem da se pribavi imovinska korist. Optuženi se upuštaju u nezakonite radnje posredovanja i u obećavanju pomoći ostvaruju niz kontakata sa više lica, sastaju se na ručkovima, a što potvrđuju i svjedoci Radan Gavrić i Jure Miličević, a potom i optuženi Samir Padžić otvoreno zahtjeva isplatu novca. Sve naprijed navedeno opredijelilo je ovo Vijeće u zaključku da su optuženi postupali svjesno,

znajući da se radi o nedozvoljenim i nezakonitim radnjama, te htijući ostvarenje posljedice u vidu primanja nagrade za radnje posredovanja pri odabiru auto servisa „Gavrić“ d.o.o. za podizvođača.

47. Radnje koje su optuženi Araz Jukić i Samir Padžić preduzeli zajedno jasno ukazuju na postojanje svijesti i volje optuženih da zajedno djeluju u ostvarenju zajedničkog kriminalnog cilja, odnosno dobijanje i podjele nagrade u iznosu od 1.500 EUR-a, zbog čega je vijeće utvrdilo da su optuženi predmetno krivično djelo izvršili u svojstvu saizvršilaca, zajedno preduzimajući radnje izvršenja krivičnog djela, uz prisutni odlučujući doprinos izvršenju djela svakog ponaosob.

C. ODLUKA O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI

48. Kod odmjeravanja kazne optuženima za predmetna krivična djela, Apelaciono vijeće je u skladu sa odredbom člana 48. stav 1. KZ BiH prvenstveno imalo u vidu zakonom propisanu kaznu za krivično djelo za koje je oglašen krivim (novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine), ali i sve okolnosti koje mogu biti od uticaja da kazna bude veća ili manja. U odnosu na izrečene kazne i mjere, Apelaciono vijeće se vodilo doprinosom koje su optuženi dali u izvršenju predmetnog krivičnog djela, kao i njihovim službenim položajima, imajući posebno u vidu da je optuženi Araz Jukić bio na poziciji komandira u JGP Zvornik, a optuženi Samir Padžić na poziciji vođe sektora. Vijeće je posebno imalo u vidu da je riječ o krivičnom djelu koruptivne prirode, počinjenom od strane službenih osoba sa rukovodnom funkcijom u Graničnoj policiji BiH, od kojih osoba se očekuje u najvećoj mjeri poštivanje zakona.

49. Po ocjeni ovog Vijeća, karakter olakšavajućih okolnosti ima činjenica da je riječ o licima koja ranije nisu osuđivana, a u obzir je uzeta i njihova porodičnost i korektno držanje tokom krivičnog postupka. Cijeneći sve navedeno, Vijeće je našlo da će se izrečenim kaznama zatvora, kao i izrečenim sporednim novčanim kaznama, obzirom da se radi o djelima iz koristoljublja, moći ostvariti svrha kažnjavanja, propisana u članu 39. KZ BiH, i to kako svrha specijalne, a naročito generalne prevencije, jer se za djela koruptivnog karaktera i u široj javnosti očekuje adekvatno kažnjavanje.

50. Na osnovu člana 56. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u izrečenu kaznu zatvora optuženim se ima uračunati vrijeme koje su proveli u pritvoru i to od 10.06.2013. godine do 09.07.2013. godine, te od 17.07.2013. godine do 16.09.2013. godine.

D. ODLUKA O ODUZIMANJU IMOVINSKE KORISTI

51. Na osnovu odredbi člana 219. stav 4. u vezi s članom 110. i 111. KZ BiH odlučeno je da se od optuženih Araza Jukića i Samira Padžića oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela, i to u iznosu od 3.000,00 KM (tri hiljade konvertibilnih maraka), te se optuženi solidarno obavezuju da uplate taj iznos u Budžet BiH u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

52. Odredbom člana 110. stav 1. KZ BiH izričito je propisano da niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom. Kako je u konkretnom slučaju utvrđeno da su optuženi krivično djelo izvršili iz koristoljublja i da su izvršenjem djela pribavili protupravnu imovinsku korist u gore navedenom iznosu, to je bilo neshodno, u skladu sa članom 111. stav 1. KZ BiH, od optuženih oduzeti imovinsku korist u visini od 3.000 KM.

E. ODLUKA O TROŠKOVIMA KRIVIČNOG POSTUPKA

53. Obzirom da su optuženi Araz Jukić i Samir Padžić, ovom presudom oglašeni krivim, vijeće je na osnovu odredbe člana 188. stav 1. u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP BiH, iste obavezalo na plaćanje troškova krivičnog postupka, a čiji će iznos biti utvrđen posebnim rješenjem po pribavljanju relevantnih podataka, te na plaćanje paušalnih iznosa, i to optuženi Araz Jukić iznos od 400,00 KM (četiri stotine konvertibilnih maraka), a optuženi Samir Padžić iznos od 300,00 KM (tri stotine konvertibilnih maraka), koje iznose su dužni platiti u roku od mjesec dana od dana pravomoćnosti presude.

III. PRESUDA KOJOM SE OPTUŽBA ODBIJA

54. Kako je već navedeno u paragrafu 6. ove presude, Apelaciono vijeće je donijelo odluku da se Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Araza Jukića neće koristiti u odnosu na radnje opisane u dijelu II izreke ove presude, a imajući u vidu učinjene propuste nastale pri ispitivanju tada osumnjičenog, a sada optuženog te zaključke Ustavnog suda u pogledu nastalih povreda člana 6. stav 1. Evropske konvencije.

55. Svjestan ovakvog propusta tužitelj Tužilaštva BiH je na pretresu izjavio da odustaje od krivičnog gonjenja optuženog Araza Jukića, u odnosu na radnje opisane u tački II izreke ove presude, odnosno u optužnici Tužilaštva BiH, broj T20 0 KTK 0009344 14 od 21.10.2014. godine, koja je potvrđena dana 24.10.2014. godine i izmijenjena 02.06.2015.

godine.

56. Članom 283. ZKP BiH propisano je u kojim situacijama će sud donijeti presudu kojom se optužba odbija, pa je tako pod tačkom b) propisano da će optužba odbiti „*ako je Tužitelj od započinjanja pa do završetka glavnog pretresa odustao od optužnice*“. U skladu sa članom 38. ZKP BiH tužitelj može odustati od krivičnog gonjenja do završetka glavnog pretresa, a u postupku pred Apelacionom vijećem, onda kada je to predviđeno zakonom. Odredbe o odustajanju Tužitelja od optužnice u toku glavnog pretresa se primjenjuju i na postupak pred Apelacionim vijećem, onda kada je pred tim vijećem otvoren pretres, nakon ukidanja prvostepene presude⁷.

57. Apelaciono vijeće je stoga, postupajući u skladu sa citiranom odredbom člana 238. ZKP BiH, donijelo odluku kojom se od optuženog Araza Jukića odbija optužba da je počinio radnje opisane u dijelu II izreke ove presude. Na ovaj je način, otklonjena je nezakonitost, koja je dovela do povrede prava na pravično suđenje optuženog Araza Jukića i do ukidanja ranije presude.

58. S obzirom na ovu odluku Vijeća, u skladu sa članom 189. stav 1. ZKP BiH, troškovi postupka u odnosu na ovaj dio presude, padaju na teret budžetskih sredstava.

ZAPISNIČAR:

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Pravna savjetnica

SUDIJA

Belma Čano – Sejfović

Redžib Begić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

⁷ Komentar Zakona o krivičnom postupku BiH, Grupa autora, Vijeće Evrope, Sarajevo 2005. godine